

Eusebio Sempere

Eusebio Sempere Juan (Onil, Alacant, 3 d'abril de 1923-ibid., 10 d'abril de 1985) va ser un artista multidisciplinari espanyol, representatiu del moviment cinètic.

El 1941 es va matricular a l'Escola de Belles Arts de Sant Carles de València, on el 1948 va obtenir el títol de professor de dibuix.

El novembre del 1948 Eusebio va rebre una beca del Sindicat Espanyol Universitari (SEU) de tres mil pessetes per anar a París, on prendria contacte amb els moviments d'avantguarda, allotjat a la Casa d'Espanya de la ciutat universitària a París, en companyia d'altres artistes com Eduardo Chillida i Pablo Palazuelo

Va ser membre dels Set 1948-1954 al costat dels següents artistes: Ángeles Ballester Garcés, Vicente Castellanos Giner, Vicente Fillol Roig, Juan Genovés, Vicente Gómez García, Ricardo Os de Brugada, Juan Baptista Llorenç Riera, Joaquín Michavila i José Masiá Sellés. 4

El 1955 va presentar la seva sèrie de Relleus Luminosos (unes caixes de llum amb diversos plans a l'interior, paral·lels i amb formes geomètriques retallades) a l'XI Salon des Réalités Nouvelles, on la seva decisió de lliurar en mà còpies del Manifest de la Llum va ser malament acollida pels altres artistes concentrats. El 1959 va participar a la Biennal de São Paulo i el 1960 a la Biennal de Venècia. El 1958 va conèixer Abel Martín amb qui desenvoluparia la tècnica de la serigrafia que havia estat aprenent des del 1955, i el gener del 1960 Eusebio i Abel van tornar a Espanya, on Sempere participa en diverses col·lectives i treballa amb el Grup Parpalló. El 1961 convoca una exposició a l'Ateneu de Madrid, que marcaria a l'inici de la seva etapa d'èxits. Comença a utilitzar contraxapats com a suport, treballant amb guaix, regle i tiralínies. La seva gamma cromàtica es tenyeix de més ocres i terres, es fa «més espanyola».[cita requerida]

El 1963 i 1966 va viatjar becat als Estats Units, prenent allà contacte amb noves tendències artístiques (el pop, el minimalisme, el moviment Fluxus), i en les dues estades va exposar a la Schaefer Gallery, a més de diverses col·lectives, una d'elles al Moma. A la dècada de 1960 va exposar a més a Itàlia, Alemanya o Japó, i es va especialitzar en la tècnica de la serigrafia que desenvoluparia la dècada següent. En la seva última etapa vital es va interessar per l'escultura i la relació amb el cinètic, l'òptic i la llum. Segons les seves pròpies manifestacions, concebia les seves escultures com a «pintures en tres dimensions o antiescultures», peces de ferro o acer de depurada tècnica i síntesi geomètrica, mòbils o giratòries, penjolls o sobre peanyes o plataformes.

El 1977, Sempere va fer una important donació al llavors recent creat Museu de l'Assegurada de la ciutat d'Alacant. El 1983 se li va concedir el Premi Príncep d'Astúries de les Arts, i dos anys després va morir després de quatre anys d'una

malaltia degenerativa; va ser enterrat al monestir de la Santa Faç d'Alacant, a l'entrada al cambril on es venera la Santa Faç d'Alacant.⁵

La seva obra es conserva en institucions i museus com el Museu Nacional Centre d'Art Reina Sofia, el Museu d'Art Modern de Barcelona, el Museu d'Art Abstracte de Conca, el Museu Fogg de la Harvard University, el Museu d'Art Modern de Nova York , el Museum of Modern Art, a Atlanta; el Museu d'Hamburg, la Fundació Juan March, a Madrid, el Museu de la Universitat d'Alacant, el Museu d'Art Contemporani d'Alacant (MACA), i el Museu de la Solidaritat Salvador Allende a Xile.